

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.19/2014/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. évi június hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a szexuális erőszak bűntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.584/2013/8. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a szabadságvesztés büntetést 10 (tíz) évre enyhíti.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2014. évi február hó 20. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt továbbmenően beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.520 (tízezer-ötszázhusz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Kaposvári Törvényszék a 2014. évi február hó 20. napján kelt B.584/2013/8. számú ítéletével a vádlottat a Btk.197.§ (1) bekezdés a) pontjába, a (3) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő szexuális erőszak bűntette miatt 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott a kétharmad rész kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről, az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a Be.353.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bírósági eljárásban megvalósult eljárási szabálysértés orvoslása végett bizonyítás felvételét indítványozta, majd a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek eredményeként - a fellebbviteli főügyészség átiratában írtaknak megfelelően - észlelte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a **sértett** nyomozási bíró előtt tett vallomására alapította.

A Be.85.§ (3) bekezdése szerint a kihallgatás elején tisztázni kell, hogy nincs-e a tanú vallomástételének akadálya (81-82.§). Ha a tanú vallomástételének nincs akadálya, figyelmeztetni kell arra, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadását a törvény büntetni rendeli. A figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

Tekintettel arra, hogy az ügy sértettje a kihallgatásakor a tizennegyedik életévét még nem töltötte be, a Be.86.§ (1) bekezdése alapján a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést a kihallgatásakor mellőzni kellett, továbbá a Be.85.§ (3) bekezdésében meghatározott figyelmeztetéseket - a Be.86.§ (3a) bekezdése alapján - számára érthető módon kellett volna megfogalmazni.

A Kaposvári Járásbíróság nyomozási bírója a sértett 2013. október 8. napján foganatosított kihallgatásán - a fentiekben írt jogszabályhelyekben megfogalmazottak ellenére - nem tisztázta, hogy a tanú vallomástételének van-e esetleg akadálya, valamint nem figyelmeztette a sértettet az igazmondási kötelezettségére sem. Ebből következően a **sértett** tanú vallomása a 68/2008.BK vélemény IV. pontjában írtakra is figyelemmel bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

Mindezek ellenére a fellebbviteli bíróság a másodfokú eljárásban nem tartotta szükségesnek az időközben tizennegyedik életévét betöltött sértett kihallgatását.

Kétségtelen tény, hogy jóval egyszerűbb egy közvetlen szemtanú, a sértett vallomása alapján megállapítani a tényállást. Jelen ügyben azonban egy többszörösen is fogyatékos személyről, gyermekkorú sértetről van szó. A sértett ugyan betöltötte a tizennegyedik életévét, de az igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapítható, kevés az esély arra, hogy tőle állapota miatt egy büntetőeljárásban - az időmúlásra is tekintettel - használható információhoz lehet jutni. Ezen túlmenően a sértettben ismételt kihallgatása felidézi a múltbéli történéseket. Ezek ismételt átélése kedvezőtlen hatással lehet az egyébként is fogyatékkal élő sértett pszichéjére.

Azért sem látta indokoltnak az ítéltábla a tanú kihallgatását, mert a **sértett** közvetlenül az események után elmondta a vele történeteket hozzátartozóinak, akiknek a kihallgatása az eljárási törvényben foglaltaknak megfelelően megtörtént. Az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásai külön-külön tartalmazták a cselekmény részleteit. Alapvetően **tanú1**nek, a sértett édesapjának és a sértett

testvérének, **tanú2**nek a tanúvallomása alapján - a sértett vallomása nélkül is - a múltbeli események megnyugtató módon tisztázhatóak voltak.

A vádlott részben tagadta ugyan a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, azonban tagadása nem volt következetes. A 2013. szeptember 12. napján kelt részbeni beismerő vallomása több ponton megerősíti a sértett hozzátartozóinak terhelő nyilatkozatát.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügyben objektív bizonyítékként értékelhető továbbá az a tény, hogy a vádlott a sértett nemi szervét leborotválta. A sértett orvosi vizsgálatának iratai a tanúk erre vonatkozó vallomását egyértelműen alátámasztották. Ez pedig határozottan cáfolta a vádlott védekezését és megerősítette tanú1 és tanú2 terhelő vallomását.

A vádlott részbeni beismerő vallomása, **tanú1**, **tanú2**, **tanú3**, és **tanú4** tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok egyező adatai alapján - a sértett vallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztése ellenére is - lehetőség volt az ügyben megalapozott tényállás megállapítására.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányosságot, iratellenes megállapítást, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes, a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A fellebbezéssel egyébként sem támadott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, azokat azonban nem a tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte, ezért eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott részbeni beismerő vallomásának a nyomatéka - a cselekmény jellegére is figyelemmel - olyan mértékű, amely miatt még a kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény ellenére sem szükséges a büntetési tétel középértékét meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása. A vádlott előélete sem indokolja a 10 évnél hosszabb fegyházbüntetés kiszabását. A vádlott csaknem 30 évvel ezt megelőzően követett el bűncselekményt. Azóta a törvénnyel összeütközésbe nem került.

Következésképpen a fellebbviteli bíróság a vádlott és a védő enyhítést célzó fellebbezését megalapozottnak találva a szabadságvesztés-büntetést tíz évre enyhítette.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján a 2014. február 20. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a büntetőjogi jogkövetkezményre vonatkozó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Pécs, 2014. június 24.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.584/2013/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.19/2014/6. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - 2014. évi június hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke